

Судовий порядок захисту суб'єктів господарювання

Махно О. І.

бакалавр права,

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,

e-mail: MakhnoOI@krok.edu.ua

Відповідно до статті 55 Конституції України права і свободи людини і громадянина захищаються судом. Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від посягань і незаконного втручання. Кожен має право звернутися за захистом своїх прав і свобод до компетентних міжнародних судових установ або компетентних органів міжнародних організацій, членом чи учасником яких є Україна, скориставшись усіма національними засобами правового захисту.

Проте таке право має бути не тільки гарантоване, але й належним чином забезпечене, оскільки вдосконалення судової системи є одним із пріоритетних завдань становлення демократії в українському суспільстві.

Головним методом протекції порушених прав і законних інтересів суб'єктів господарювання є судовий захист прав, який здійснюється від імені держави, що регулюється в першу чергу нормами Господарського процесуального кодексу України [1, с. 102].

Звернення до суду є правом товариства, підприємця, і угода про відмову від цього права є недійсною (ст. 2 ЦПК). Компанія-позивач може лише відмовити у вже поданому позові, але це ще більше позбавляє позивача права знову звернутися до суду з цими вимогами [2, с.12].

Здійснення правосуддя у господарських відносинах здійснюють господарські суди. У відповідності із Законом України «Про судоустрій і статус суддів» систему спеціалізованих судових органів, якими здійснюється правосуддя у господарських відносинах, складають Вищий господарський суд України, апеляційні господарські суди областей, а також місцеві.

Порядок розгляду справ та інших питань судочинства визначається Господарським процесуальним кодексом України.

При зверненні до господарського суду з позовом щодо протекції власних порушених прав суб'єкти господарювання зобов'язані сплатити державне мито.

Суб'єкти господарювання (як позивачі, так і відповідачі) користуються рівними процесуальними правами в господарському судочинстві. Результатом судового вирішення господарського спору є рішення суду чи ухвала-офіційний акт, що пов'язує правову норму з конкретним юридичним фактом і поширює на цей факт дію норми, який встановлює права та обов'язки конкретних юридичних осіб [3, с. 163].

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення десятиденного строку з дня його прийняття, а якщо в судовому засіданні було оголошено лише попередню та резолютивну частини рішення, воно набирає законної сили після спливу строку десяти днів з дня підписання рішення. У разі подання апеляційної скарги або апеляційної скарги прокуратурою рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним органом.

Зміст і структура судового рішення мають бути відповідними вимогам ст.84 ЦПК України. Ухвала суду складається зі вступної, описової, мотивувальної та резолютивної

частин. Надійний захист прав та інтересів суб'єктів господарювання забезпечує встановлений законом порядок перегляду судових рішень в апеляційному та касаційному порядку, під час якого перевіряється законність і обґрунтованість рішень, ухвал і постанов, винесених господарськими судами.

Підсумовуючи, можна сказати, що проблема удосконалення судового порядку захисту прав суб'єктів господарювання залишається актуальною та потребує подальших наукових досліджень.

Список використаних джерел

1. Петруня В. В. *Поняття та система способів захисту прав суб'єктів господарювання: автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.04. Одеса, 2019. 20 с.*
2. Зельдіна О. Р., Хрімлі О. Г. *Судовий захист прав суб'єктів підприємництва: теоретичні та практичні аспекти: монографія. НАН України, Ін-т економіко-правових досліджень. Київ: Юрінком Інтер, 2015. 176 с.*
3. Похиленко І. С. *Способи судового захисту суб'єктів господарювання. Юридичний вісник. № 1 (54). 2020. с.162-166*